

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

stand for i det andet høje Ting, mener jeg ikke, det vil være fornødent for mig at gennemgaa og nøje begrunde hver enkelt af de af mig foreslaaede Ændringer, men jeg skal nævne nogle af de vigtigste.

I Lovforslagets § 3 er det udtrykkeligt fremhævet, at der til Fyldstgørelse af Lovens Formaal ikke alene kan træffes importregulerende, men ogsaa forbrugsbegrænsende Foranstaltninger. I denne Forbindelse understreger jeg, at der ikke herved er tænkt paa en Genindførelse af Krigstidens Rationering eller lignende. I samme Paragraf er de hidtidige Regler om private Vareudvekslingsforretninger gjort noget rummeligere, hvilket under de nuværende Forhold vil kunne være hensigtsmæssigt, ligesom Rammerne for Udfærdigelse af Importbevillinger er trukket noget videre op.

I § 3 foreslaas endvidere Valutakontorets Navn ændret til Valutacentralen, og der gives i sidste Stykke Bemyndigelse til at opkræve et Ekspeditionsgebyr paa 2,5 pro mille af Importbevillingernes paa-lydende Beløb.

I § 4 er Importbevillingernes hidtidige Gyldighedstid, 8 Maaneder, bibeholdt, idet Adgangen til at forkorte Gyldighedstiden dog er gjort noget videre end tidligere.

Ifølge den nugældende Valutalov er Salg af Importbevillinger forbudt. Ved § 7, sidste Stykke, ændres denne Regel. Importbevillinger, der udstedes i Henhold til den nye Lov, kan herefter i det Omfang og paa de Vilkaar, der fastsættes af Handelsministeren efter Forhandling med Valutaraadet, overdrages i Henhold til en der-til i hvert enkelt Tilfælde meddelt Tilladelse fra en af de godkendte Brancheforeninger, eventuelt en af Hovedorganisationerne. Denne Adgang til Overdragelse af Valutaattester skulde gerne bidrage til, at Attesterne og dermed de Varer, der kan indføres paa disse, i højere Grad end nu kommer i Hænderne paa dem, der virkelig har Brug for de paagældende Varer i deres Virksomhed.

I § 9, 2det Stykke, er der indføjet en ny Bestemmelse angaaende Clearing. Endelig er § 11 ændret saaledes, at det ikke længere er noget absolut Krav, at der skal foreligge direkte Klage over urimelig Prisstigning, forinden Undersøgelse i saa Henseende kan iværksættes. Bestemmelsen er i øvrigt i Princippet uændret, idet jeg bl. a. under Hensyn til, at Prisaftaleloven staar foran sin Revision, ikke har anset det for paakrævet i Forbindelse med Valutalovens Revision at gaa dybere ind paa hele Prisspørgsmaalet.

Det er mit Haab, at de Ændringer, som det er Tanken at foretage dels gennem de foreslaaede Lovændringer, dels gennem en Omlægning af den hidtidige Administrationspraksis, vil kunne bidrage til at raade Bod paa en Del af de Ulemper, som Valutaordningen hidtil har medført, saa at den stadig maa vise sig at være et virksomt Middel til Opretholdelse af vor Eksport, vor Beskæftigelse og vor valutariske Stilling.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

P. Christensen: Formaalet med den danske Valutalovgivning har været at skabe Muligheder for at tilpasse Landets Erhvervs- liv efter de skiftende internationale Valutaforhold og Salgsvilkaar, som vi i de sidste Aar har oplevet. Derfor har Loven ogsaa haft Midlertidighedens Karakter, navnlig i Form af korte Gyldighedsfrister. Seks Valutalove i Løbet af 5 Aar er formentlig et klart Udtryk for, at Regeringen og Regeringspartierne ikke har betragtet disse Love som permanente Foranstaltninger, men stadig er parate til at tage Hensyn til de internationale Muligheder for at opnaa mere Bevægelsesfrihed inden for Erhvervs livet, der maatte være til Stede. At Valutalovens Virkninger i de forløbne Aar maaske ikke netop har svaret til det, som visse Kredse her i Landet havde tænkt sig, er nok muligt, men det er jo en helt anden Sag, idet de Forventninger, der fra disse Kredse næredes i sin Tid, formentlig grundedes paa helt andre Forhold end dem, der har foreligget.

Regeringen har imidlertid sin Bemyndigelse i Orden. Jeg ser af Folketingsudvalgets Betænkning, at Udvalgets konservative Medlemmer stærkt understreger netop denne Bemyndigelse. I Betænkningen erindres om, at Det konservative Folkeparti forgæves satte hele sin politiske Magt ind paa at ændre Valutaloven ved Valget i 1932. Alligevel fulgte Befolkningens Flertal Regeringen, og dette gentog sig i 1935. Egentlig kan man godt tage Landstingsvalget i 1936 med som et Led i denne Tilkendegivelse af, at man ønsker at give Regeringen Bemyndigelse til at fortsætte efter de hidtidige Retningslinier med Hensyn til Handelsforholdet mellem Danmark og Udlandet.

Naturligvis har Regeringen samtidig Pligt til at have Opmærksomheden henvendt paa, om der skulde vise sig Ændringer i Handelssamkvemmet under den ene eller anden Form. Som Stillingen er i Dag, maa man imidlertid spørge: Hvor i Verden er der sket noget, som kan tale for, at Dan-